

Nasza Matka

Nr 09 (155) wrzesień 2019 (rok 14)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmíłowicach

Odpust parafialny

SŁOWO BOŻE

(Dz 2, 1 - 4)

Gdy Jezus przebywał w Galilei z uczniami, rzekł do nich: "Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Oni zabiją Go, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie". I bardzo się zasmucili. Gdy przyszli do Kafarnaum, przystąpili do Piotra poborcy didrachmy z zapytaniem: «Wasz Nauczyciel nie płaci didrachmy?» Odpowiedział: «Tak». Gdy wszedł do domu, Jezus uprzedził go, mówiąc: «Szymonie, jak ci się zdaje: Od kogo królowie ziemscy pobierają daniny lub podatki? Od synów swoich czy od obcych?» Gdy powiedział: «Od obcych», Jezus mu rzekł: «A zatem synowie są wolni. Żebyśmy jednak nie dali im powodu do zgorszenia, idź nad jezioro i zarzuć wędkę. Weź pierwszą złowioną rybę, a gdy otworzysz jej pyszczek, znajdziesz statera. Weź go i daj im za Mnie i za siebie».

Dożynki Sołeckie w Śmiłowicach

Długosz oraz Pana Wiceburmistrza Mateusza Handla. Były to dyplomy uznania oraz nagrody ufundowane przez Pana Radnego Remigiusza Kusia.

Związek Hodowców Gołębi Poczтовых Koło Borowa Wieś upiększył nasze Dożynki pokazowym wypuszczeniem gołębi pocztowych. Aktu tego dokonał osobiście Kierownik Koła pan Marian Fojt, za co serdecznie dziękujemy hodowcom.

Panie z KGW częstowały gości kołoczym śląskim, kawą, no i swojską grochówką z kuchni polowej. Przy

17 sierpnia Dożynkami świętowaliśmy zakończenie żniw w Sołectwie Śmiłowice. Starostami Dożynek którzy reprezentowali naszych rolników byli młodzi gospodarze gospodarujący na 30 ha areale Państwo Kornelia i Janusz Garus.

Rozpoczęliśmy świętowanie w naszym kościełku pod wezwaniem Matki Bożej Częstochowskiej Mszą Świętą Dziękczynną o godzinie 16³⁰ którą odprawił ks. proboszcz.

Przy pięknej pogodzie po Mszy Św. Korowód dożynkowy przemieszczał się na obiekt rekreacyjno –sportowy przy ulicy Gliwickiej 102, gdzie Radny razem Radą Sołecka, paniami z Koła Gospodyń Wiejskich oraz naszymi strażakami z OSP przygotowali teren do części artystycznej.

Tradycyjnie jak co roku powołana przy Radzie Sołeckiej Komisja do spraw najładniej zadbanych posesji, gospodarstw rolnych oraz miejsc pracy pod przewodnictwem Pana Mieczysława Pełki wyróżniła trzy najładniejsze. Właściciele tych posesji otrzymali wyróżnienia z rąk Pani Wiceburmistrz Iwony Spychały

wspaniałych rytmach zespołu muzycznego biesiadnicy dożynkowi bawili się do późnych godzin wieczornych.

Serdecznie dziękuję wszystkim którzy przyczynili się do organizacji naszych dożynek, a szczególnie panu Burmistrzowi Stanisławowi Piechuli za udostępnienie sprzętu na wyposażenie terenu w ławo-stoły, piękną scenę i toj-toje.

Sottys Solectwa Mikołów - Śmiłowice

Józef Świerczyzna

Święci znani i nieznani

Święty Grzegorz Wielki, papież i doktor Kościoła

3 września

Grzegorz urodził się w 540 r. w Rzymie w rodzinie patrycjuszy. Jego rodzice, św. Gordian i św. Sylwia, doznają chwały ołtarzy. Na jego wychowanie miały dość duży wpływ również jego ciotki: św. Farsylia i św. Emiliana, które mieszkały w pałacu Gordiana. Swoją młodość Grzegorz spędził w domu rodzinnym na Clivus Scauri, położonym w pobliżu dawnego pałacu cesarza Septymiusza Sewera, Cyрку Wielkiego oraz istniejących już wówczas bazylik - świętych Jana i Pawła, św. Klemensa, Czterech Koronowanych i Lateranu.

Piastował różne urzędy cywilne, aż doszedł do stanowiska prefekta (namiestnika) Rzymu, znajdującego się wtedy pod władzą cesarstwa wschodniego (od roku 552). Po czterech latach mądrych i szczęśliwych rządów (571-575) niespodziewanie opuścił tak eksponowane stanowisko i wstąpił do benedyktynów. Własny, rodzinny dom zamienił na klasztor dla dwunastu towarzyszy. Ten czyn zaskoczył wszystkich - pan Rzymu został ubogim mnichem. Dysponując ogromnym majątkiem, Grzegorz założył jeszcze 6 innych klasztorów w swoich dobrach na Sycylii. W cieniu słynnego później opactwa św. Andrzeja na wzgórzu Celio trwał na modlitwie i poście.

W roku 577 papież Benedykt I mianował Grzegorza diakonem Kościoła rzymskiego, a w roku 579 papież Pelagiusz II uczynił go swoim apokryzariuszem, czyli przedstawicielem na dworze cesarza wschodniorzymskiego. Grzegorz udał się więc w stroju mnicha wraz z kilkoma towarzyszami do Konstantynopola. Spędził tam 7 lat (579-586). Wykazał się dużymi umiejętnościami dyplomatycznymi. Korzystając z okazji, nauczył się języka greckiego. Ceniąc wielką mądrość i roztropność Grzegorza, papież Pelagiusz II wezwał go z powrotem do Rzymu, by pomagał mu bezpośrednio w zarządzaniu Kościołem i służył radą. Miał jednocześnie pełnić obowiązki osobistego sekretarza papieża. Od roku 585 był także opatem klasztoru.

Święty Grzegorz Wielki 7 lutego 590 r. zmarł Pelagiusz II. Na jego miejsce lud, senat i kler rzymski jednogłośnie, przez akłamację, wybrali Grzegorza. Ten w swojej pokorze wymawiał się. Napisał nawet do cesarza i do swoich przyjaciół w Konstantynopolu, by nie zatwierdzano jego wyboru. Stało się jednak inaczej. 3 października 590 r. odbyła się jego konsekracja na biskupa. Przedtem przyjął święcenia kapłańskie. W tym samym roku Rzym nawiedziła zaraza, jedna z najcięższych w historii tego miasta. Grzegorz

zarządził procesję pokutną dla odwrócenia klęski. Wyznaczył 7 kościołów, w których miały gromadzić się poszczególne stany: kler - w bazylice świętych Kosmy i Damiana; mnisi - w bazylice świętych Gerwazego i Protazego; mniszki - w kościele świętych Piotra i Marcelina; chłopcy - w bazylice świętych Jana i Pawła; wdowy - w kościele św. Eufemii, a wszyscy inni - w kościele św. Stefana na Celio. Z tych kościołów wyruszyły procesje do bazyliki Matki Bożej Większej, gdzie papież-elekt wygłosił wielkie przemówienie o modlitwie i pokucie. Podczas procesji Grzegorz zobaczył nad mauzoleum Hadriana anioła chowającego wyciągnięty, skrwawiony miecz. Wizję tę zrozumiано jako koniec plagi. Utrwalono ją artystycznie. Do dnia dzisiejszego nad mauzoleum Hadriana, zwanym także Zamkiem Świętego Anioła, dominuje ogromny posąg anioła ze wzniesionym mieczem.

Pontyfikat Grzegorza trwał 15 lat. Zaraz na początku swoich rządów Grzegorz nadał sobie pokorny tytuł, który równocześnie miał być programem jego pontyfikatu: *servus servorum Dei* - "sługa sług Bożych". Do ówczesnych patriarchów Konstantynopola, Antiochii, Jerozolimy i Aleksandrii skierował wysłanników z zawiadomieniem o swoim wyborze w słowach pełnych pokory i przyjaźni, czym pozyskał sobie ich miłość. Codziennie głosił słowo Boże. Usunął z kurii papieskiej niegodnych urzędników. Podobnie uczynił z biskupami i proboszczami na parafiach. Zreformował służbę wobec ubogich. Wielką troską otoczył rzymskie kościoły i diecezje Włoch. Dla lepszej kontroli i orientacji wyznaczył wśród biskupów osobnego wizytatora. Był stanowczy wobec nadużyć. Poprzez przyjaźń z królową Longobardów, Teodolindą, pozyskał ją dla Kościoła.

Kiedy Bizantyjczycy pokonali Wandalów i zajęli północną Afrykę, tamtejsi biskupi zaczęli dążyć do zupełnej autonomii od Rzymu, co mogło grozić schizmą. Papież energicznie temu zapobiegł. Wielką radość sprawiła mu wiadomość o nawróceniu w Hiszpanii arianckich Wyzgotów, dzięki gorliwości i taktowi św. Leandra (589), z którym św. Grzegorz był w wielkiej przyjaźni. Nawiązał także łączność dyplomatyczną z władcami Galii. Do Anglii wysłał benedyktyna św. Augustyna (późniejszego biskupa Canterbury) wraz z 40 towarzyszami. Ich misja powiodła się. W samą uroczystość Zesłania Ducha Świętego w 597 r. król Kentu, Etelbert I, przyjął chrzest. Obecnie czczony jest jako święty.

>>>

Strona Żywego Różańca

Intencje Papieskie 2019

Wrzesień 2019

Intencja powszechna: za polityków, naukowców i ekonomistów.

Aby politycy, naukowcy i ekonomiści wspólnie pracowali na rzecz ochrony mórz i oceanów na świecie.

Święty Grzegorz Wielki - reformator śpiewu kościelnego Najgorzej układały się stosunki Rzymu z Konstantynopolem. Choć papież utrzymywał z cesarstwem jak najlepsze stosunki, patriarchowie uważali się za równorzędnych papieżom, a nawet za wyższych od nich właśnie dlatego, że byli biskupami w stolicy cesarzy. W tym właśnie czasie patriarcha Konstantynopola nadał sobie nawet tytuł patriarchy "ekumenicznego", czyli powszechnego. Przeciwno temu Grzegorz zaprotestował i nigdy tego tytułu nie uznał, uważając, że należy się on wyłącznie biskupom rzymskim.

Grzegorz rozwinął owocną działalność także na polu administracji kościelnej. Uzdrowił finanse papieskie, zagospodarował majątki, które służyły na utrzymanie dworu papieskiego. W równym stopniu zasłużył się na polu liturgii przez swoje reformy. Ujednolicił i upowszechnił obrządek rzymski. Dotąd bowiem każdy kraj, a nawet wiele diecezji miały swój własny ryt, co wprowadzało wiele zamieszania.

Od pontyfikatu Grzegorza pochodzi zwyczaj odprawiania 30 Mszy św. za zmarłych - zwanych "gregoriańskimi". Kiedy papież był jeszcze opatem benedyktynów w Rzymie, zmarł pewien mnich, przy którym znaleziono pieniądze. W owych czasach posiadanie własnych pieniędzy przez zakonnika było uważane za wielkie przestępstwo. Grzegorz, aby dać lekcję mniichom, nakazał pogrzebać ciało owego zakonnika poza klasztorem, w miejscu niepoświęconym. Pełen jednak troski o jego duszę nakazał odprawić 30 Mszy świętych dzień po dniu. Kiedy została odprawiona ostatnia Msza święta, ów zakonnik miał się pokazać opatowi i podziękować mu, oświadczając, że te Msze święte skróciły mu znacznie czas czyśćca. Odtąd panuje przekonanie, że po odprawieniu 30 Mszy świętych Pan Bóg w swoim miłosierdziu wybawia duszę, za którą są one ofiarowane, i wprowadza ją do nieba.

Przy bardzo licznych i absorbujących zajęciach publicznych Grzegorz także bardzo wiele pisał. Pozostawił po sobie bogatą spuściznę literacką. Do najcenniejszych jego dzieł należą: Dialogi, Reguła pasterzowania, Sakramentarz, Homilie oraz Listy. Tych ostatnich zachowało się do naszych czasów aż 852. Jest to największy zbiór epistolarny starożytności chrześcijańskiej.

Z imieniem św. Grzegorza Wielkiego kojarzy się także tradycyjny śpiew liturgiczny Kościoła łacińskiego - chorał gregoriański, który choć w pełni ukształtował się dopiero w VIII w., to jednak przypisywany jest temu Świętemu.

Zurbaran: Święty Grzegorz Wielki Grzegorz zmarł 12 marca 604 r. Obchód ku jego czci przypada obecnie 3 września, w rocznicę konsekracji biskupiej. Jego ciało złożono obok św. Leona I Wielkiego, św. Gelazjusza i innych w pobliżu zakrystii bazyliki św. Piotra. Pół wieku później przeniesiono je do samej bazyliki wśród ogromnej radości ludu rzymskiego. Średniowiecze przyznało Grzegorzowi przydomek Wielki. Historia nazwała go "apostolem ludów barbarzyńskich". Należy do czterech wielkich doktorów Kościoła Zachodniego. Jest patronem m.in. uczniów, studentów, nauczycieli, chórów szkolnych, piosenkarzy i muzyków.

W ikonografii św. Grzegorz Wielki przedstawiany jest jako mężczyzna w starszym wieku, w papieskim stroju liturgicznym, w tiarze, czasami podczas pisania dzieła. Nad księgą lub nad jego głową unosi się Duch Święty w postaci gołębiczy, inspirować Świętego. Jego atrybutami są: anioł, trzy krwawiące hostie, krzyż pontyfikalny, model kościoła, otwarta księga, parasol - jako oznaka papieństwa, zwinięty zwój. Na Wschodzie św. Grzegorz Wielki czczony jest jako Grzegorz Dialogos.

INTERCJE MSZALNE

Wrzesień 2019

Niedziela 22 zwykła	1 września	Poniedziałek	16 września
8 ⁰⁰	R. Czaja	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	R. Tyrła	Wtorek	17 września
14 ³⁰	R. Nowak	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	2 września	Środa	18 września
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	3 września	Czwartek	19 września
8 ⁰⁰	W int. emerytów i starszych parafian	18 ⁰⁰	R. Kawka
Środa	4 września	Piątek	20 września
8 ⁰⁰	R. Gracka	18 ⁰⁰	R. Wieczorek
Czwartek	5 września	Sobota	21 września
18 ⁰⁰	O powołania	16 ⁰⁰	R. Bialek /chrzest/
Piątek	6 września	18 ⁰⁰	R. Suma
18 ⁰⁰	W int. s. Heni z ok. ur. o bł. Boże	Niedziela 22 września	
Sobota	7 września	8 ⁰⁰	R. Stolarski
18 ⁰⁰	R. Pisarska	10 ⁰⁰	Za + Piotra Wołak w 2 rocz. śm.
Niedziela 23 zwykła	8 września	14 ³⁰	R. Grygierek
8 ⁰⁰	Za + Jacka Liebnera w 2 rocz. śm.	Poniedziałek	23 września
10 ⁰⁰	Za ++ Miroslawę i Janusza i ++ z rodz.	8 ⁰⁰	
14 ³⁰	R. Kołodziej	Wtorek	24 września
Poniedziałek	9 września	8 ⁰⁰	R. Hanus
8 ⁰⁰		Środa	25 września
Wtorek	10 września	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	26 września
Środa	11 września	18 ⁰⁰	R. Michalczyk
8 ⁰⁰		Piątek	27 września
Czwartek	12 września	18 ⁰⁰	R. Golec
18 ⁰⁰		Sobota	28 września
Piątek	13 września	16 ⁰⁰	R. Kuś
18 ⁰⁰	Fatimska	18 ⁰⁰	R. Grobelniak
Sobota	14 września	Niedziela 29 września	
18 ⁰⁰	1/R. Bruj 2/Surma	8 ⁰⁰	R. Krzepina
Niedziela 24 zwykła	15 września	10 ⁰⁰	Za ++ rodz. Bernarda i Bronisławę, braci Antoniego i Alfonsa, bratowe Marię i Urszulę oraz chrześniaczkę Renatę
8 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Salkiewicz
10 ⁰⁰	R. Boguszewski /chrzest/	Poniedziałek	30 września
14 ³⁰	R. Górscy	8 ⁰⁰	
		Wtorek	31 września
		8 ⁰⁰	

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Wrzesień 2019 - Styczeń 2020

sobota 14 wrzesień 2019	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 28 wrzesień 2019	Sylwia Lebek
	Marek Lebek
	Agnieszka Zbroja
sobota 12 październik 2019	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina
sobota 26 październik 2019	Jarosław Pisarski
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
sobota 9 listopad 2019	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 23 listopad 2019	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 7 grudzień 2019	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 21 grudzień 2019	Sylwia Lebek
	Marek Lebek
	Agnieszka Zbroja
sobota 4 styczeń 2020	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina

Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)

Kącik kulinarny: Zupa grzybowa na gęsto

Składniki:

- 500g podgrzybki
- 2 l rosółu
- 1 średnia cebula
- ¾ szklanki drobnego makaronu (np. w kształcie ryżu, gwiatek itp.)
- łyżka posiekanego szczypiorku
- 1 serek topiony ementaler
- 200 ml śmietany 18%

powoli wlewając śmietanę, zagotować i zupa jest gotowa.

gmb

Sposób przygotowania:

Grzyby z rosółem i posiekaną cebulą gotować co najmniej 40 min. Dodać makaron i pietruszkę, gotować 5 min. Dodać serek pokrojony w plastry i miesząc gotować aż się rozpuści. Dodać

Kącik humoru

- "Jajko" - jaka to część mowy?
- Rzeczownik.
- Bardzo dobrze, a jakiego rodzaju?
- To zależy czy wyklucze się kogut, czy kura!

- Jeżeli budynek ma cztery piętra a na każde wieździe 28 schodów, ile schodów trzeba przebyć, żeby dostać się na samą górę?
- Wszystkie!

- Dlaczego nie chcesz wyjść za Franciszka córko - pyta ojciec.
- To bezbożnik, nie wierzy nawet w piekło!
- Wyjdź za niego to uwierzy.

- Mamo, nie miałabyś kilku złotych dla biednego człowieka?
- A gdzie jest ten biedny, dziecko?
- o tam, sprzedaje na ulicy lody.

Przyjezdny pracownik pisze list do matki: - Droga mamo, na Śląsku ludzie na wszystko mówią inaczej, wszystkie ważne wyrazy zaczynają się na literę "G": na kopalnię mówią "gruba", na wypłatę - "geltag", na spodnie - "galoty" a na mnie - "gorol".

Jaki los czeka górnika po śmierci?
Trzy dni urlopu i z powrotem pod ziemię.

Żona: Pomyśl sobie. byłam u lekarza a on tylko obejrzał mój język i zapisał mi środek wzmacniający.

On - przerażony: Ale chyba nie dla języka?

Żona po raz pierwszy pojechała na wczasy bez męża.

- Czy byłaś mi wierna żono? - pyta ten po jej powrocie.

- Tak jak ty mnie, skarbie - odpowiada małżonka.

- Skoro tak to już nigdy sama nie pojedziesz!

Stęskniona po śmierci męża wdowa udaje się do wróżki, by za pośrednictwem spirytyzmu porozmawiać z mężem:

- Czy to ty, Zeflik? pyta ducha

- Tak, żono - to ja

- Jesteś tam szczęśliwy?

- Tak, jestem

- Szczęśliwszy niż ze mną Zefliku?

- Tak żono, szczęśliwszy

- A gdzie przebywałeś?

- W piekle.

Mężczyzna pyta adwokata, czy wariatwo może być powodem do uzyskania rozwodu.

Tak - odpowiada prawnik - to możliwe, czy żona jest wariatką?

- Nie, to ja jestem wariatem skoro się z nią ożeniłem.

Papież Franciszek: "To wspaniała tajemnica naszego Kościoła - braterstwo!" (fragmenty) 29 czerwca 2019

Święci Piotr i Paweł, [...] są niekiedy przedstawiani na ikonach jako podtrzymujący budowlę Kościoła. Przypomina to nam słowa dzisiejszej Ewangelii, gdzie Jezus mówi do Piotra: "Ty jesteś Piotr i na tej opoce zbuduję Kościół mój" (Mt 16,18). Tutaj po raz pierwszy Jezus wymawia słowo "Kościół", ale chciałbym was zachęcić byście pomyśleli nie tyle o rzeczowniku, ile o a zaimku, mój: mój Kościół. Jezus nie mówi o Kościele jako o jakiejś rzeczywistości zewnętrznej, ale wyraża wielką miłość, jaką dla niego żywi: mój Kościół. Miłuje nas, Kościół. Święty Paweł pisze: "Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie" (Ef 5,25). Apostoł wyjaśnia, iż znaczy to, że Jezus kocha Kościół jako swoją oblubienicę. Dla Pana nie jesteśmy pewną grupą wierzących, ani jakąś organizacją religijną, jesteśmy Jego oblubienicą. Spogląda z czułością na swój Kościół, miłuje go z absolutną wiernością, pomimo naszych błędów i zrad. Podobnie jak owego dnia do Piotra, tak dzisiaj mówi do nas wszystkich: "mój Kościół", jesteście moim Kościołem.

Również my możemy to powtórzyć: mój Kościół. Nie mówimy tego z poczuciem wyłącznej przynależności, ale z miłością włączającą. Nie po to, aby różnić się od innych, ale by uczyć się piękna przebywania z innymi, ponieważ Jezus chce, abyśmy byli zjednoczeni i otwarci. Kościół bowiem nie jest "mój", gdyż odpowiada na moje ja, na moje pragnienia, ale dlatego, bym obdarzał go moimi uczuciami. Jest mój, bo o mnie się troszczy, abym jak apostołowie na ikonie, także i ja go wspierał. W jaki sposób? Z braterską miłością. Z naszą braterską miłością możemy powiedzieć: mój Kościół. Na innej ikonie święci Piotr i Paweł są przedstawieni w chwili, kiedy ściskają się nawzajem w objęciach. Bardzo się od siebie różnili: rybak i faryzeusz z zupełnie innymi doświadczeniami żywymi, charakterami, sposobami działania i wrażliwościami. Nie brakowało między nimi sprzecznych opinii i szczerej debaty (por. Ga 2, 11

i nn.). Ale to, co ich jednoczyło, było nieskończenie większe: Jezus był Panem obydwu, razem mówili "mój Pan" Temu, który mówi "mój Kościół". Ci bracia w wierze, zapraszają nas do odkrycia na nowo radości bycia braćmi i siostrami w Kościele. W to święto, które łączy dwóch tak różnych apostołów dobrze byłoby powiedzieć, by każdy z nas powiedział: "Dziękuję Ci, Panie, za tę osobę różną ode mnie: jest to dar dla mojego Kościoła". Jesteśmy różni, ale to nas ubogaca. To jest braterstwem. Dobrze doceniać zalety innych, rozpoznawać dary innych bez złości i zazdrości. Zazdrość powoduje gorycz wewnętrzną, to ocet na sercu. Zazdrośnicy mają gorzkie spojrzenie. Wiele razy, kiedy ktoś spotyka zazdrośnika przychodzi ochota, by zapytać: co dziś piłeś na śniadanie - kawę z mlekiem, czy też ocet? Bo zazdrość jest gorzka. Sprawia, że życie jest gorzkie. Jakże natomiast pięknie wiedzieć, że należymy do siebie nawzajem, ponieważ dzielimy tę samą wiarę, tę samą miłość, tę samą nadzieję, tego samego Pana. Należymy do siebie: to wspaniała tajemnica naszego Kościoła - braterstwo!

Na zakończenie Ewangelii Jezus mówi do Piotra: "Paś owce moje!" (J 21, 17). Mówiąc o nas powiada owce moje z taką samą czułością, z jaką mówił mój Kościół. Z jak wielką miłością, z jak wielką czułością kocha nas Jezus! Oto miłość, która buduje Kościół. Dzisiaj, za wstawiennictwem apostołów, prosimy o łaskę miłości do naszego Kościoła. Prosimy o oczy, które umiały by w nim widzieć, braci i siostry, które umiałoby przyjąć innych z delikatną miłością, jaką żywi dla nas Jezus. I prosimy o moc, aby modlić się za tych, którzy myślą inaczej niż my: modlić się i miłować, co jest przeciwieństwem obgadywania, być może za plecami. Nigdy nie obgadujmy! Módlmy się i miłujmy. Niech Matka Boża, która wnosiła między apostołów zgodę i modliła się z nimi (por. Dz 1,14), strzeże nas jako braci i siostry w Kościele.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)